

ligeværdige forhold, og hr. Ulrik Kragh erkendte, at der er forskellige styrkeforhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Hr. Ulrik Kragh brugte ordet »forskellige niveauer«, og det forhold brugte hr. Ulrik Kragh til at argumentere for, at det jo er derfor, regeringen nu har lavet delt bevisbyrde. Men det er i hvert fald et paradoksargument, som hr. Ulrik Kragh har kaldt det et par gange heroppefra.

Når man erkender, at der er forskel i styrkeforholdet, og at arbejdsgiveren er den stærkeste, burde man vel også lægge hele bevisbyrden på arbejdsgiveren, fuldstændig som det er tilfældet, hvis man bliver fyret under barselorlov. Hvis der skal være logik i hr. Ulrik Kraghs besvarelse, har hr. Ulrik Kragh netop leveret argumentet for, at den retsstilling, som er i lovforslaget, ikke du er.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil lige sige, for at der kan være klarhed over, hvordan landet ligger, at jeg har nu fem korte bemærkninger skrevet ind.

Jeg nævner dem i den rækkefølge, de står her, og det er fru Lissa Mathiasen og derefter fru Pernille Blach Hansen, hr. Carsten Hansen, hr. Jens Peter Vernersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Jeg håber, folk vil synes, at de har fået en god og retfærdig behandling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Ulrik Kragh, at jeg synes faktisk, det er arrogant én gang til at beskyldte danske lønmodtagere for, at de ikke kan læse og ikke selv kan tænke. Det er groft!

Jeg synes egentlig også, det er fantastisk arrogant af hr. Ulrik Kragh at stå her og sige, at det da ikke betyder så meget, hvis man kommer ud for en uberettiget afskedigelse, for så får man bare en erstatning. Det er jo dét, der bliver argumenteret med heroppefra. Men det, hr. Ulrik Kragh glemmer, er, at det jo er lønmodtageren, der står uden jobbet bagefter, så jeg synes, det er hamrende arrogant at bruge det udtryk: Det gør ikke så meget, for man får jo sin erstatning.

Jeg vil godt prøve for tredje gang at stille det spørgsmål, som jeg flere gange har forsøgt at få svar på: Vil en lønmodtager med dette forslag få ret til at gå på deltid mod arbejdsgiverens vilje?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Der er to ord, som hr. Ulrik Kragh ikke forholder sig til og snakker udenom hele tiden. Det ene er frihed, og det andet er rettigheder. Hver eneste gang, der er stillet spørgsmål om, hvad lovforslaget betyder for friheden, og hvad det betyder for rettighederne, svarer hr. Ulrik Kragh ikke.

Jeg synes ikke, det er særlig tilfredsstillende, og derfor vil jeg godt stille nogle få af de mange spørgsmål, som folk har stillet inden for de to overskrifter, men som Venstres ordfører ikke har svaret på: Har man ret til at tage sin tillidsmand med til forhandlinger om deltid? Har man ret til det, uanset hvad arbejdsgiveren siger?

Kl. 14.50

Og med hensyn til frihed: Vil forslaget ikke betyde, at de eksisterende frivillige aftaler, som folk selv har indgået, overruler regeringen nu. Står lovgivningen ikke over frivillige aftaler? Forslaget vil uden tvivl give mindre frihed og færre rettigheder, og jeg kan ikke forstå, hvorfor Venstre ikke bare indrømmer, hvordan det forholder sig.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Fru Sandy Brinck var igen inde på, at delt bevisbyrde jo er en tilståelsessag. Jamen delt bevisbyrde bruges jo også i ligestillingssager. Den tidligere regering fandt, at i ligestillingssager, hvor en lønmodtager blev forurettet, var delt bevisbyrde en god og tilstrækkelig måde, så vedkommende havde en betryggende retssikkerhed, og hvis det er tilstrækkeligt i ligestillingssager, forventer jeg, at det også er tilstrækkeligt her.

Til fru Lissa Mathiasen: Den arrogance, som fru Lissa Mathiasen påstår, at vi skulle have, kan jeg ikke genkende. Vi har stor respekt for de danske lønmodtagere. Vi har faktisk så meget respekt for dem, at hvis det er sådan, at de selv har lyst til at indgå en individuel aftale med deres arbejdsgiver om at komme på deltid, og alle parter er enige og synes, det er en god idé, skal de også have ret til det. Det er det, jeg kalder respekt og ikke formynderi.

Den øvrige del af fru Lissa Mathiasens spørgsmål, altså med hensyn til om man har retten til at gå på deltid, er der blevet svaret på mange gange, hvis der ellers havde været en vis opmærksomhed. Bl.a. har hr. Søren Søndergaard fået det samme svar: der er en ret til at aftale deltid, men begge parter skal være enige om det.